RĂZBOIUL CONTINUĂ

Refugiații

(Sfîrșit).

fugiat, morți, răniți, împușcături, rachete, automate...

Pe 19 martie m-a cutremurat ceea ce am văzut la sediul ligii. Femei cu sugaci în brațe, femei cu trei-patru copii de mînă, venite să ceară adăpost de-o noapte, ori... de-o lună. Bărbați din satele raionului Dubăsari, frînți de oboseală după nopți nedormite, au venit după țigări și haine pentru polițiști.. Patru studenți încărcau în camioane lăzi pline cu merinde și țigări și plecau la Cosnița. (Doamne, unde se duc copiii ăștia asupra nopții, apără-i, Doamne, și-i ia în paza ta!).

Acum viața lor nu costă nimic. Mamele doresc să-și salveze copiii. De-a dreptul sfîșietoare lacrimile celor trei refugiate din Cosnița — Maria Turcanu, Vera Grosu, Valentina Bujor. Ele au încercat în noaptea de 17 spre 18 martie să intre în sat să-și vadă casele și soacra, o bătrînă, de 80 de ani pe care a închis-o în beci. S-au întors de la marginea satului... La ligă le-au dat bani, haine, produse, pentru copilași mă convinge și adunînd grămadă darurile pentru copilași mă convingeau să nu cred cumva că și sărace, au de toate: și casă, și masă, și bani la cont, dar au fost izgonite de banditii venetici.

Aveau cu ele doar un plic și-n plicul cela pașapoartele, adeverințele de naștere ale copiilor, adeverința de căsătorie... Doamne, cum încape o viață de om într-un petic de hîrtie?!.

La ligă oamenii vin și aduc cine ce poate — orice la timp dăruit prețuiește însutit. Doamna Natalia Buliga a insistat să comunice următoarele:

— Liga Democrat-Creștină a femeilor mulțumește tuturor celor care răspund apelului nostru. Vin oamenii, mai ales pensionarii și aduc cine ce poate — zahăr, ulei, griș. Chiar azi întreprinderea de produse lactate și de prelucrare a cărnii din Ungheni a adus pentru refugiați 30 kilograme de cașcaval, 20 kilograde unt, mezeluri și 10 mii de ruble. E nevoie cel mai mult de compasiunea și înțelegerea noastră. În situația în care ne-am pomenit cel mai periculos ar fi indiferența noastră. Indiferența poate duce neamul la pieire.

Grație activistelor Ligii, doar o mînă de femei, mi se păru că și refugiatele își mai descrețiră frunțile și li se înseninâ chipul. Poate doar pentru o clipă în ultimele zile. Dar nu dea Domnul ca ele, împrăștiatele prin lume din cuibul lor, să aibă amintiri toți comunicăm că au fost casă, ogradă și cei dragi...

Aflai aici că refugiații se caută între ei — cine-și caută copilul, cine rudele; pentru toți comunicăm că au fost cazați la hotelul «Moldova» — 90 persoane, hotelul «Chișinău» — 64 persoane, hotelul «Zarea» — 30 persoane. Informație deplină despre cei refugiați, despre cazarea și ajutorarea lor o găsiți la Liga Democrat-Creștină a Femeilor din Moldova.

Antonina SÎRBU.

Către femeile Rusiei

Noi, femeile ce locuim în orășelul Codru, condamnăm cu vehemență actele teroriștilor și mercenarilor din partea stîngă a Nistrului. E de neconceput cuvîntul nobil Femeie (mamă, soție, soră) cu actele teroriste ale amazoanelor din Tiraspol și credem că poți trimite copilul ori soțul să «apere» pămînturi ce nu-ți aparțin numai în cazul cînd viața lor pentru tine este o povară.

Ne îngrijorează tăcerea Rusiei. Faptul că guvernul acestei țări n-a reacționat, condamnînd și retrăgîndu-și forțele armate de pe teritoriul Moldovei, înseamnă susținerea și organizarea de către ea însăși a agresiunii în Moldova.

Deoarece cuvîntul spus de guvern către guvern nu a fost auzit, noi, femeile din orășelul Codru, facem un apel femeilor Rusiei .

Dragi femei ale Rusiei!

Mame și soții ale așa-numiților «cazaci», dacă viața acestor oameni (dacă pot fi ei numiți oameni) nu vă este o povară, chemați-i acasă.

Nu dorim noi victime!

Nu dorim un nou Karabah!